دستور عاشورای ۱۴۱۶ (۱۳۷۴/۳/۱۹)
حضرت حاج علی تابنده گنابادی محبوبعلیشاه طاب ثراه

هو

۱۲۱

خدمت برادران ایمانی، فقرای نعمت‌اللّهی سلطانعلیشاهی وفّقهم الله

نکات ذیل را که از لطایف و لوازم فقر و درویشی است، مجدداً برای تذکّر عرض می‌کنم تا بموجب شریفهٔ **وَ ذَكِّـرْ فَـاِنَّ الذِّكْرى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنينَ**[۱] انشاءالله که مفید واقع شود.

انتظار معنوی که راه فقر و درویشی از رهروان خود دارد:

۱. امانت فقر و درویشی را که خدا به ودیعه سپرده نگهبان باشید و به گفتار و کردار و پندار نیک بکوشید تا شایستهٔ عنوان فقر و درویشی گردید که هر عمل خلاف شما، مایهٔ خجلت فقیر است.

۲. خلاصهٔ دستورات فقر و درویشی را که بندگی خدا، مهربانی به مردم و خدمت به برادران است میزان رفتار خود سازید و اعمال خود را با آن بسنجید.

۳. گوهر فقر و درویشی را به بهائی اندک نفروشید که زیان بینید. قدر گوهر را گوهرشناس داند. اگر گوهرشناس نیستید بدانید که بهای این گوهر وصال دوست است.

۴. لطیفهٔ فقر و درویشی به زبان نیاید و کلام را به حقیقت آن راه نیست. احرام دل را با سخن گفتن نشکنید و سخنانی نگوئید که سستی احوال دیگران را موجب شود.

۵. دشمن فقر و درویشی، شیطان نفس است که به صورتهای مختلف ظاهر می‌شود. فریب مکر نفس را نخورید چون ممکن است ظاهری خدا پسندانه نیز به خود بگیرد.

۶. انتظار فقر و درویشی از راه یافتگان خود، جز انجام وظیفهٔ ایمانی نیست. هر چشم توقّعی در این راه از کوردلیست.

۷. نعمت فقر و درویشی را پایمال خودبینی و خودرائی نکنید. چون اندوهِ این کفران دلِ بزرگان دین را به درد آورد.

۸. عالم فقر و درویشی، خلوتگاه دل به محبوب دادن است و بس. راحت طلبانی که با رنج این کار بیگانه‌اند، با این فقیر همراه نیستند.

۹. جام آبروی فقر و درویشی را با سنگ آز و غفلت نشکنید و سیاهدلی شکستن پیوند را بر خود خریدار نشوید.

۱۰. توفیق خدمت در عالم فقر و درویشی، اجریست معنوی. توقّع پاداش غفلتیست زهرآگین.

تو بندگی چو گدایان به شرط مزد مکن　　　　که دوست، خود روش بنده پروری داند

۱۱. آزادگی فقر و درویشی را با حرص دنیا و طمع عقبی به اسارت نکشید. از دوست جز خودش چیزی نخواهید.

در لباس فقر می‌باید سه ترک　　　　ترک دنیا، ترک عقبی، ترک ترک

۱۲. مقصدِ راه فقر و درویشی اراده‌ای استوار می‌طلبد. سختی راه را بـه مرکـب شـوق وصـال بـه جـان بخریـد و انتظـار گشایش دل داشته باشید که یأس و ناامیدی کفر است.

از همهٔ برادران و خواهران ایمانی توقّع دارم که در این نکات تأمّل کنند و به دیدهٔ دل در آن بنگرند و توشهٔ راه خـویش سازند و غفلت نورزند که؛ در خانه اگر کس است یک حـرف بـس اسـت. والـسّلام علـیکم و رحمـهٔ الله و برکاتـه. عاشـورای حسینی سال ۱۴۱۶ قمری مطابق ۱۹ خرداد سال ۱۳۷۴ شمسی.

فقیر حاج علی تابنده محبوبعلیشاه
امضاء و مهر مبارک علی بن حسین

۱. سورهٔ ذاریات، ایهٔ ۵۵. یادآوری کن، همانا یادآوری به مؤمنان سود دهد.